

IN THE PICTURE

Margot Kwee (26, Rotterdam), omgevingsmanager bronnen bij Dunea, kandidaat Water Natuurlijk Hoogheemraadschap Schieland en Krimpenerwaard
Locatie: het Benthemplein in Rotterdam – ingericht als waterberging

Mathijs van Eeuwijk (28, Den Haag), project officer Water Footprint Implementation, kandidaat Water Natuurlijk Hoogheemraadschap Delfland
Locatie: op de Nieuwe Tolburg over de Vliet bij Voorburg

Frank Huijgens (28, Rotterdam), trainee duurzaam en techniek Waterschap Brabantse Delta, kandidaat Water Natuurlijk Hoogheemraadschap Schieland en Krimpenerwaard. Locatie: Rotterdam

JONGE KANDIDATEN
WATERSCHAPSVERKIEZINGEN‘Versnellen,
verduur-
zamen,
verjongen’

Waterschappen besluiten over zaken waarmee jongeren in de toekomst te maken krijgen. Terwijl de (meeste) mensen die nú die besluiten nemen, er dán niet meer zijn. Daarom willen Margot Kwee, Frank Huijgens en Mathijs van Eeuwijk zelf gaan meebesturen.

TEKST BARBARA SCHILPEROORT

Ze kennen elkaar via het Nationaal Watertraineeship (NWT), het programma dat jongeren zichzelf en de watersector laat ontdekken. Met succes. Ze werken er inmiddels, in heel diverse functies. En zijn gemotiveerd geraakt om zich (vanuit hun woonplaatsen) verkiesbaar te stellen voor Water Natuurlijk bij de komende waterschapsverkiezingen. Want het heeft meer impact wanneer je zelf lijnen kunt uitzetten.

Aan het begin van hun studie hadden ze geen van allen het idee dat hun carrière deze loop zou krijgen. Stageprojecten zetten ze aan het denken. Margot Kwee nam een tussenjaar na haar bachelor IBA, internationale bedrijfskunde, in Rotterdam, werd actief in AIESEC, dat zich onder andere inzet voor duurzame ontwikkelingsprojecten.

“Ik ontdekte dat ik liever wil bijdragen aan maatschappelijke doelen en duurzaamheid dan bedrijfsbelangen.” Tijdens een duurzame carrièrebeurs in Utrecht bezocht ze de NWT-kraam, een antropoloog was standhouder. “Blijkbaar hoefde

je niet uit de watersector te komen om watertrainee te worden. Hier was ruimte voor nieuwe perspectieven binnen nieuwe ontwikkelingen!”

Mathijs van Eeuwijk volgde een bachelor aarde en economie aan de VU. Een inleidend college hydrologie wekte zijn belangstelling voor water. “Water is zó belangrijk, voor al het leven op aarde, voor de planeet. Water is de verbindende factor tussen heel veel.” Een minor in Spanje, waar de situatie zo anders is dan de onze, deed hem overstappen naar hydrologie. Al googelend kwam hij terecht bij het NWT. “Omdat ik niet alleen een baan zocht maar mezelf ook verder wilde ontwikkelen. Hier werk je twee jaar lang aan vier projecten, wisselt ervaringen uit met andere trainees.”

“Iets creëren in de openbare ruimte”, leek Frank Huijgens wel wat. Vandaar zijn keuze voor civiele techniek in Delft. Tijdens een stage in Mozambique werkte hij mee aan een project om afvalwater van de universiteit te zuiveren en opnieuw geschikt te maken voor landbouwgronden. Hij stapte over naar watermanagement. Een zoektocht naar werk waarin hij water en het sociale domein kon combineren, bracht hem bij het NWT.

Waterbanen

Water Footprint Implementation, het bureau waar Mathijs van Eeuwijk werkt, adviseert bedrijven en organisaties hoe zij duurzamer kunnen omspringen met water. “We onderzoeken het hele productieproces. Bij een bierbrouwerij begint dat bijvoorbeeld al met het water dat ervoor nodig is om ingrediënten te verbouwen. Producten uit de landbouwsector hebben een veel grotere footprint dan, pak weg, een servicebureau.”

Margot Kwee werkte bij Dunea eerst mee aan een impactmeting duinwaarde met als doel om de bréde, ook ecologische, waarde van een duin in kaart te brengen en hoe je die kunt uitdrukken in euro’s. “Toen – heel plotseling – een dierbare collega overleed, ben ik gevraagd om te solliciteren. Ik aarzelde, want het was een senior-functie. Nu werk ik in zijn – zij het iets afgeslank-

te – functie als omgevingsmanager bronnen.”

In de functie van Frank Huijgens bij Brabantse Delta draait alles om duurzaamheid. “Politiek én waterschap formuleren allerlei ambities. Zo wil het waterschap de CO₂-emissies die vrijkomen bij bouwprojecten, in 2030 met maar liefst 55 procent hebben gereduceerd. Maar hóe dat moet gebeuren blijft de vraag. Met het doorvertalen van ambities naar de praktijk ben ik nu anderhalf jaar bezig. Projectteams help ik bij het verkennen en afwegen van duurzaamheidskansen.”

Samenwerkingen

“Onze primaire bron is de Maas”, vertelt Margot Kwee, “een regenrivier, gevoelig voor klimaatveranderingen, droogte, opkomende stoffen als PFAS. Dat is zorgelijk. Daarom zijn we nu bezig met voorbereidingen om de Lek als volwaardige innamepunt te kunnen gebruiken.”

Maas en Lek voelen echt als ‘haar’ rivieren, háár gebied waarvoor ze zich verantwoordelijk voelt. Ze wil ook andere partijen zover krijgen dat zij zich medeverantwoordelijk gaan voelen. “Hoe kun je met bedrijven, de chemische en agrarische sector én waterbeheerders samenwerkingen aangaan waarbij drinkwaterbelangen verankeren in de omgeving? Binnen de Schone Maaswater Keten ben ik trekker van de werkgroep bronaanpak. We gaan op zoek naar vervuilers en met hen het gesprek aan. Er is heel wat werk te doen, want 50 procent van alle Maas-watervervuiling komt uit eigen land.”

“Vooral de landbouwsector wordt vaak beschouwd als tegenstander”, vult Mathijs van Eeuwijk aan. “Maar in mijn optiek zijn zij deel van de oplossing. Daarom wil ik juist een brug slaan. Ondernemers moeten sowieso worden meegenomen. Ik kom uit een ondernemersfamilie, vandaar...”

“Hoe geven we die hoge bestuurlijke ambities vorm?” vraagt Frank Huijgens zich af. “Ik hoor regelmatig dat duurzaamheid strijdig zou zijn met de kerntaken van het waterschap. Dat duurzaamheid meerkosten met zich

BESTUURLIJKE KANSEN

Water Natuurlijk is met zes zetels de grootste waterschapspartij van Schieland en Krimpenerwaard.
Margot Kwee staat nu op plek 2, Frank Huijgens op 5. Mathijs van Eeuwijk staat nummer 6 bij Water Natuurlijk Delfland (nu 3 zetels).
Hij hoopt in een commissie te kunnen plaatsnemen.

meebrengt, vertraging veroorzaakt, kwaliteitsverlies betekent. Maar uit diverse praktijkvoorbeelden blijkt het tegendeel. Namelijk dat we onze kerntaken ook prima op een duurzame manier kunnen uitvoeren, bijvoorbeeld met bloemrijke dijken en natuurvriendelijke oevers.”

Toekomst: duurzaam, circulair, representatief

Waterschappen krijgen steeds meer en bredere verantwoordelijkheden. Water en bodem zijn sturend op het gebied van ruimtelijke ordening, bij de inrichting van ons land. Margot Kwee: “Dat beïnvloedt ons werk niet alleen in de uitvoering. Wij zullen steeds meer moeten gaan méédenken. Vanwege onze maatschappelijke rol moeten wij een representatieve volksvertegenwoordiging zijn. Maar dat is nog lang niet het geval, al staan er jonge mensen op de kandidatenlijst.”

Ze wil een maatschappelijke jaarrekening introduceren, met een financieel, ecologisch én sociaal overzicht. “Daarmee kun je duurzame keuzes beter onderbouwen. Ook wil ik een generatietoets invoeren. Zodat we bij alle beleidsvoorstellen en keuzes kunnen wegen of belangen van toekomstige generaties voldoende zijn meegenomen. Want keuzes die je nu maakt zijn voor hen van grote invloed!”

Vandaar haar persoonlijke slogan: ‘Versnellen, verduurzamen, verjongen.’

“Natuurlijke systemen moeten weer het respect krijgen dat ze verdienen”, bepleit Mathijs van Eeuwijk. “‘Duurzaam’ en ‘circulair’ komen bestuurlijk nog niet van de grond.”

“Terwijl we ál onze kerntaken vanuit duurzaamheid moeten bekijken”, ervaart Frank Huijgens. •